

2. A felperes szankciós listákra történő felvétele jogalapjának hiányára alapított második jogalap

- A Tanács által a felperes szankciós listákra történő felvétele érdekében megjelölt indokok nem teszik lehetővé annak meghatározását, hogy a Tanács pontosan mely jogalapra hivatkozik.
- Egy olyan tevékenység, amelyet a felperes csak 2008 márciusáig végzett, nem igazolhatja a szankciós listákra 2011 decemberében történő felvételét.
- A felperesnek a Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH igazgatójaként végzett tevékenysége nem igazolja a szankciós listákra való felvételét, többek között azért, mert az Európai Unió Törvényszéke megsemmisítette a 961/2010/EU rendeletet ⁽³⁾ a HTTS GmbH társaságra vonatkozó részében.
- Önmagában az a tény, hogy a felperes egy olyan angol társaság igazgatója volt, amelyet időközben megszüntettek, nem enged arra következtetni, hogy a 2010/413/KKBP határozat ⁽⁴⁾ 20. cikkének (1) bekezdésében, illetve a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott, a felperes szankciós listákra történő felvételéhez szükséges indokok valamelyike fennáll.

3. A felperesnek a tulajdona tiszteletben tartásához való alapvető joga megsértésére alapított harmadik jogalap

- A felperes szankciós listákra történő felvétele a tulajdonhoz való alapvető joga indokolatlan sérelmét jelenti, mivel a felperes — a Tanács elégtelen indokolása miatt — nem értheti, miért vették fel a szankciókkal érintett személyek listájára.
- A felperes szankciós listákra történő felvétele nyilvánvalóan nem megfelelő a 2010/413/KKBP határozat és a 961/2010 rendelet által kitűzött célok eléréséhez, és ezenkívül a tulajdonjoga aránytalan sérelmét jelenti.

⁽¹⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozat (HL L 319., 71. o.).

⁽²⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 961/2010/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 319., 11. o.).

⁽³⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 281., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspontra hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat (HL L 195., 39. o., helyesbítve: HL L 197., 2010.7.29., 19. o.).

2012. január 27-én benyújtott kereset — Egyesült Királyság kontra EKB

(T-45/12. sz. ügy)

(2012/C 98/40)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők: K. Beal barrister és E. Jenkinson meghatalmazott)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Központi Bank által 2011. november 18-án közzétett „Statement of Standards” nyilatkozatot annyiban, amennyiben a központi szerződő fél általi kiegyenlítési rendszerekre (central counterparty clearing systems, CCP-k) letelepedési politikát állapít meg; és
- az alperest kötelezze ezen eljárások költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap szerint az EKB egyáltalán nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy a vitatott aktust kibocsássa, vagy legalábbis azt nem bocsáthatta volna ki olyan jogi aktus, mint a Tanács vagy adott esetben maga az Európai Központi Bank (EKB) által elfogadott rendelet hiányában.
2. A második jogalap szerint a vitatott aktus *de iure* vagy *de facto* letelepedési követelményt ír elő azon CCP-kre, amelyek euróban kívánnak olyan elszámolási vagy kiegyenlítési ügyleteket végrehajtani, amelyek napi forgalma egy bizonyos mértéket meghalad. A vitatott aktus sérti az EUMSZ 48. cikket, EUMSZ 56. cikket és/vagy az EUMSZ 63. cikket, vagy mindháromat azáltal, hogy:

— az Egyesült Királysághoz hasonló, euroövezeten kívüli tagállamokban letelepedett CCP-k kötelesek ügyvezetési és ellenőrzési központjaikat olyan tagállamokba áthelyezni, amelyek az eurorendszer tagjai. Ezenfelül kötelesek lesznek újra bejegyeztetni magukat más tagállam nemzeti jogában elismert jogi személyként;

— amennyiben ilyen CCP-k a követelményeknek megfelelően nem helyezik át e központjaikat, megakadályozzák őket abban, hogy az eurorendszer tagállamainak pénzügyi piacaihoz egyáltalán hozzáférjenek, vagy azokhoz ugyanolyan feltételekkel férjenek hozzá, mint az eurorendszer tagállamaiban letelepedett CCP-k;

- az ilyen külföldi CCP-k egyáltalán nem jogosultak az EKB vagy az eurorendszer nemzeti központi bankjai (NKB-k) által felkínált kedvezményekhez hozzáférni, illetve azokhoz nem azonos feltételekkel férhetnek hozzá; és
 - ennek eredményeképpen korlátozott, sőt teljes egészében kizárt az ilyen CCP-k azon lehetősége, hogy az Unióban az ügyfelek számára euróban elszámolási vagy kiegyenlítési szolgáltatásokat kínáljanak.
3. A harmadik jogalap szerint a vitatott aktus sérti az EUMSZ 101. cikket és/vagy az EUMSZ 106. cikkel és az EUSZ 13. cikkel összefüggésben értelmezett EUMSZ 102. cikket, mivel:
- valójában megköveteli azt, hogy valamennyi, egy bizonyos szintet meghaladó, euróban történő elszámolási ügyletet euroövezetben található tagállamban letelepedett CCP-k hajtsanak végre;
 - valójában utasítja az euroövezetbeli NKB-kat arra, hogy ne biztosítsanak euro-devizatartalékokat az euroövezeten kívüli tagállamokban letelepedett CCP-k számára, amennyiben túllépik a határozatban megállapított határértéket.
4. A negyedik jogalap szerint az euroövezeten kívüli tagállamokban letelepedett CCP-k számára előírt azon követelmény, hogy jogi formájukat és letelepedési helyüket megváltoztassák, állampolgárságon alapuló közvetlen és közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül. Ez sérti az egyenlőség általános uniós alapelvét is, mivel a különböző tagállamokban letelepedett CCP-eket bármiféle objektív igazolás nélkül eltérő bánásmódban részesítik.
5. Az ötödik jogalap szerint a vitatott aktus sérti a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény (GATS) II., XI., XVI. és XVII. cikk valamelyikét vagy mindegyikét.
6. A hatodik jogalap szerint az arra vonatkozó bizonyítási teher átvállalása nélkül, hogy az ilyen korlátozások nem igazolhatók közérdekekkel (az EKB kötelezettsége, hogy a kivételt — amennyiben azzal kíván élni — bizonyítsa), az Egyesült Királyság vitatja, hogy az EKB által előadott bármely közérdekre alapított igazolás megfelelne az arányosság követelményének, mivel az Unión belül, de az euroövezeten kívül letelepedett pénzügyi intézmények feletti ellenőrzés biztosítására kevésbé korlátozó eszközök is rendelkezésre állnak.

2012. február 1-jén benyújtott kereset — Chrysamed Vertrieb kontra OHIM — Chrysal International (Chrysamed)

(T-46/12. sz. ügy)

(2012/C 98/41)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Ausztria) (képviselő: T. Schneider ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Chrysal International BV (Naarden, Hollandia)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék

- adjon helyt a keresetnek és helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács 2011. november 22-én az R 0064/2011-1. sz. ügyben hozott határozatát, és utasítsa el a közösségi védjegybejelentéssel szemben benyújtott felszólalást;

- az OHIM-ot illetve a beavatkozót az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a szerint kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „Chrysamed” szóvédjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában — 6 387 071. sz. közösségi védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Chrysal International B.V.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 645 337. sz. „CHRYSAL” nemzetközi szóvédjegy az 1., 5. és 31. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a 144 634. sz. „CHRYSAL” nemzetközi szóvédjegy az 1. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, valamint a 877 785. sz. „CHRYSAL” nemzetközi ábrás védjegy az 1., 3., 5. és 31. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalásnak helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a 207/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megsértése, mivel az ütköző védjegyek között nem áll fenn az összetévesztés veszélye.